

Sygn. akt I Ca 276/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – S.O. Barbara Bojakowska

Sędziowie: S.O. Elżbieta Zalewska – Statuch

S.O. Joanna Składowska

Protokolant: sek. sąd. Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ś.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 22 maja 2013 roku, sygn. akt I C 168/12

I/ zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1,2 w ten sposób, że podwyższa kwoty zasądzone na rzecz powoda w następujący sposób:

kwotę 7.401,32 złotych do kwoty 9.706,34 (dziewięć tysięcy siedemset sześć 34/100) złotych oraz kwotę 572,48 złotych do kwoty 1.746,56 (jeden tysiąc siedemset czterdzieści sześć 56/100) złotych

II/ zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda M. Ś. kwotę 416,00 (czteryście szesnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

Sygn. akt Ca 276/13

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym do Sądu Rejonowego w Sieradzu z 20 stycznia 2012 roku powód M. Ś. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 12.760,36 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd marki O. (...) nr rej. (...) oraz kosztów procesu.

Pozwany - Towarzystwo (...) z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa w całości.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 maja 2013r. wydanym w sprawie I C 168/12 Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda 7.401,32 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2012r. do dnia zapłat oraz 572,48 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu, oddalając powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o zwrocie

wydatków, nakazując pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sieradzu z tego tytułu: od pozwanego 315,51 złotych, natomiast od powoda 90,54 złotych.

Orzeczenie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach:

W dniu 11 października 2011 r. w miejscowości C. A. Ś., kierująca samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...), będącym własnością powoda uderzyła w psa wybiegającego nagle z nieogrodzonej posesji bezpośrednio na jezdnię. W wyniku tego zdarzenia doszło do uszkodzenia pojazdu.

Właściciel zwierzęcia J. M. był rolnikiem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej rolników w pozwanym Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 12 października 2011 roku.

W dniach 12 i 17 października 2011 roku samochód powoda podlegał oględzinom przez rzeczoznawców pozwanego. Z czynności oględzin zostały sporządzone protokoły. W pierwszym z protokołów w opisie uszkodzeń pojazdu wpisano: pęknięty przedni zderzak, krata prawa w zderzaku pęknięta, reflektor przeciwmgielny pęknięty, ramka tablicy rejestracyjnej pęknięta. W uwagach inspektor ds. likwidacji szkód A. G. wpisał, że reflektor p/p wyczuwalne luzy, chłodnica klimatyzacji j.w. - do oględzin w warunkach warsztatowych po częściowym demontażu. W protokole kolejnych oględzin likwidator wskazał w rubryce uszkodzeń, że krata w zderzaku dolna środkowa - pęknięty uchwyt, pęknięta, krata spojlera zderzaka, reflektor prawy przód pęknięty dolny uchwyt, nadkole koła prawy przód pęknięte, chłodnica wody pęknięty uchwyt, górne i dolne mocowania chłodnicy powietrza, skrzywiona chłodnica klimatyzacji. Inspektor ds. likwidacji szkód w notatce wskazał, iż z dokumentacji zdjęciowej z oględzin pojazdu wynika, że samochód był wcześniej naprawiany i nie wszystkie elementy ujęte w ocenach technicznych uszkodziły się w tym zdarzeniu.

Pozwane Towarzystwo (...) decyzją z dnia 15 listopada 2011 roku uznało w toku postępowania likwidacyjnego swoją odpowiedzialność za szkodę w zakresie kwoty 1,005,58 złotych brutto. W treści pisma z ww. daty pozwany wskazał, że pozostała część uszkodzeń pojazdu w jego ocenie nie powstała w zgłoszonym zdarzeniu, ale wcześniej. Kwotę 1.005,58 złotych pozwany wypłacił powodowi, rozliczając szkodę jako częściową.

W samochodzie osobowym powoda O. (...) w wyniku zdarzenia objętego pozwem powstały następujące uszkodzenia: pęknięcie przedniego zderzaka w trzech miejscach po jego prawej stronie w dolnej części, uszkodzenia dolnych krat prawej i środkowej, pęknięcie ramki tablicy rejestracyjnej w prawej dolnej części, pęknięty reflektor przeciwmgielny, pęknięty uchwyt w reflektorze zespolonych świateł przednim prawym, urwanie się uchwytów chłodnic z zamocowań po prawej stronie, niewielkie wgniecenie chłodnicy klimatyzacji w dolnej prawej części, uszkodzenie i wyrwanie z mocowań czujnika parkowania wewnętrznego z lewej strony, pęknięte nadkole przednie prawe. Na zderzaku pojazdu powoda nie było śladów szpachlowania, natomiast znajdujące się pod tablicą rejestracyjną z prawej strony zderzaka (widoczne na zdjęciach) zarysowania są pęknięciami lakieru. Powstanie uszkodzeń chłodnic w postaci łukowatego ich wgięcia do tyłu samochodu nie powstało podczas zderzenia samochodu z psem, ale wcześniej lub później. Łączny koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych w związku ze zderzeniem jego samochodu z psem w dniu 11 października 2011 roku wynoszą netto 6.834,88 złotych, zaś z podatkiem VAT 8.406,90 złotych, w tym koszty robocizny: 195 złotych, lakierowanie: materiał i robocizna 555,89 złotych, części zamienne: wzmocnienie tablicy rejestracyjnej: 5,50 złotych, poszycie przodu: 1.899,00 złotych, krata wlotu powietrza przód: 66,80 złotych, kratka zewnętrzna prawego zderzaka przedniego: 40,40 złotych, reflektor prawy: 3.263,00 złotych, reflektor przeciwmgielny prawy: 362,00 złotych, uchwyt mocujący zespół chłodnic: 85,00 złotych, czujnik parkowania: 243,00 złotych.

Rozstrzygające znaczenie w zakresie określenia powstałych w wyniku uderzenia w psa uszkodzeń pojazdu miały opinie biegłych sądowych z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. W ocenie Sądu Rejonowego podstawą ustaleń faktycznych mogły stanowić dopiero uszczegółowione uzupełniające opinie biegłego R. L., dokonane po drugich oględzinach pojazdu. Wydane w sprawie opinie biegłych sądowych, z uwzględnieniem ich uzupełnień nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności i rzetelności. Są też zgodne z zasadami logiki, precyzyjne i pełne. Biorąc pod

uwagę ich podstawy teoretyczne, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich wniosków Sąd uznał je za w pełni miarodajne i wyczerpujące.

W przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanego wynikająca z umowy ubezpieczenia OC osoby odpowiedzialnej za szkodę (właściciela psa – art. 431 kc), łączącej go z pozwanym zakładem ubezpieczeń. Spór dotyczył natomiast wysokości należnego odszkodowania oraz składników, które miałyby się na nie składać. Biegły z zakresu ruchu drogowego i analizy wypadków R. L. sporządził na potrzeby postępowania dwie opinie pisemne, z tym że drugą po dokonaniu bardziej szczegółowych oględzin pojazdu powoda w stacji kontroli pojazdów w B.. Dlatego też podstawą czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd pierwszej instancji była w głównej mierze właśnie ta druga opinia pisemna oraz opinie ustne, w których biegły potwierdził wnioski płynące z jego opinii pisemnych co do faktycznych uszkodzeń pojazdu powoda w wyniku kolizji z psem. Opinie te najpełniej oddają stan uszkodzeń. Dopiero uszczegółowiona opinia pisemna i ustna biegłego R. L. mogła być podstawą opinii biegłego ds. techniki samochodowej, który wycenił koszty wymiany uszkodzonych części i naprawy pojazdu powoda.

O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 § 1 kc. O kosztach procesu zaś na podstawie art. 100 kpc, gdyż żądanie powoda zostało uwzględnione w części, tj. co do 58 procent żądania pozwu. Zasądzeniu na rzecz powoda od pozwanego podlegała kwota 572,58 złotych stosownie do wyniku sprawy (1.217 złotych - koszt zastępstwa prawnego powoda i opłaty od pełnomocnictwa + 639 złotych opłata od pozwu + 1.200 złotych - koszt zastępstwa prawnego pozwanego = 3.056 złotych x 58% = 1.772,48 złotych - 1.200 złotych = 572,48 złotych). Koszty zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa określone zostały w oparciu o przepis § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) i § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Apelację od od wyroku Sądu Rejonowego wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w części i zarzucając:

- sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że chłodnica klimatyzacji nie została uszkodzona w zdarzeniu i pomniejszenie z tego tytułu odszkodowania o kwotę 2.305,02 złotych, podczas gdy z ustnego uzupełnienia opinii przez biegłego R. L. wynika, że chłodnica ta mogła ulec uszkodzeniu w czasie zderzenia z psem,

- błędne rozliczenie kosztów postępowania, wynikające z przyjęcia, że koszty zastępstwa adwokackiego w sprawie to kwota 1.200 złotych, podczas gdy powód określił w pozwie wartość przedmiotu sporu na kwotę 12.761 złotych, co powinno skutkować przyjęciem kosztów zastępstwa w wysokości 2.400 złotych.

W oparciu o zgłoszone zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w kwocie 9 706,34 złotych oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego za obydwie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, na którym Sąd pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie, w szczególności zaś opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych R. L. wskazuje jednoznacznie na słuszność podniesionych zarzutów apelacyjnych.

Biegły L. w pisemnym i ustnym uzupełnieniu swojej opinii wskazał, że chłodnica klimatyzacji czyli tzw. kondensator (niewielkie wgniecenie w dolnej prawej części) mogła ulec uszkodzeniu w wyniku zderzenia pojazdu z psem na skutek dociśnięcia przewodu znajdującego się pod chłodnicami, który w czasie zdarzenia musiał się podwinąć lub być podrzucony do góry (opinia uzupełniająca – k. 115verte). Uszkodzenie to mogło być początkowo niezauważone (opinia ustna – k. 145verte). Dostrzegł to Sąd Rejonowy, zlecając biegłemu T. R. uzupełnienie opinii poprzez m. in. wycenę

kosztów naprawy uszkodzeń w postaci wgniecenia chłodnicy klimatyzacji w dolnej prawej części (postanowienie dowodowe – k. 146).

Zgodnie z tym zleceniem w swojej opinii biegły wskazał, iż koszt wymiany chłodnicy klimatyzacji to 1704 złotych + VAT, czynnika chłodzącego koniecznego przy wymianie tej chłodnicy - 80 złotych + VAT, a jednej roboczogodziny na wymianę chłodnicy klimatyzacji wraz z opróżnieniem oraz napełnieniem układu czynnikiem chłodzącym - 90 złotych +VAT. Jednocześnie w opinii tej biegły zawarł stwierdzenie, że uszkodzenia chłodnicy klimatyzacji są wynikiem jednego zdarzenia i jako takie nie mogły w całości powstać w wyniku uderzenia pojazdu w psa, a przedstawiając te uwagi biegły do oceny Sądu pozostawia zasadność wymiany chłodnicy klimatyzacji jako wynik jej uszkodzenia podczas zdarzenia z 11 października 2011r. (opinia – k. 155-156).

Sąd Rejonowy nie uwzględniając wskazanych kosztów nie wyjaśnił przyczyn takiej decyzji, czyniąc jednocześnie ustalenia, że wgniecenie w chłodnicy klimatyzacji jest następstwem zdarzenia ubezpieczeniowego objętego zakresem odpowiedzialności ubezpieczyciela. Zgodzić należy się za skarżącym, iż podstawą rozstrzygnięcia nie mogła być uzupełniająca opinia T. R. jako wykraczająca poza ramy zlecenia wynikającego z postanowienia dowodowego. Biegły R. L. zakwestionował jedynie inne uszkodzenia pozostałych chłodnic. Skoro zatem z opinii biegłego R. L. wynika, że odszkodowanie powinno być powiększone o koszt wymiany chłodnicy klimatyzacji, zasądzona na rzecz powoda suma winna je również uwzględniać.

W związku z powyższym, na podstawie art. 386 § 1 kpc Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, podwyższając zasądzoną sumę do kwoty 9.706,34 złotych.

Zasadny jest również zarzut apelacji w zakresie naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów określających wysokość wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników.

Mając na względzie wartość przedmiotu sporu, minimalne wynagrodzenie, zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) wynosi 2.400 złotych. Zatem poniesione przez strony koszty to: 2.417 złotych z tytułu zastępstwa prawnego powoda i opłaty od pełnomocnictwa + 639 złotych opłata od pozwu + 2.400 złotych z tytułu zastępstwa prawnego pozwanego, łącznie 5.456 złotych. Po zmianie zasądzonej na rzecz powoda należności głównej zasadne jest przyjęcie, że wygrał on sprawę w 76 %, a zatem winien ponieść 24 % kosztów procesu, czyli 1.309,44 złotych. Podlegająca zasądzeniu różnica to 1.746,56 złotych i do takiej sumy Sąd Okręgowy podwyższył zasądzone od pozwanego koszty procesu za pierwszą instancję.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie...” z dnia 28 września 2002r. (Dz.U. Nr 163, poz.1348), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów zastępstwa procesowego - 300 złotych oraz opłaty od apelacji - 116 złotych.